

Rondreis Ierland

6 t/m 15 september 2019

IJmuiden 6 september.

Rond 16.45 stonden we daar op de kade om met de boot van DFDS naar Newcastle te gaan. Inschepen en om 17.30 uur de trossen los. We gaan.

Deze winter waren we bij elkaar geweest om de bestemming van dit jaar te bepalen.

We hebben al veel gereden in de Alpen, de Dolomieten, vele passen genomen. Landen als Luxemburg, Duitsland, Frankrijk, Oostenrijk, Zwitserland, Italië, Tsjechië en Schotland bezocht. Ierland kwam ter sprake en dat werd het dus.

Bekeken hoe we daar konden komen, boten geboekt en de routes gemaakt. Daarbij ook de overnachtingen geboekt.

Zoals al vele jaren zijn "we", Vincent van Goethem, Kees Hoogland, Ronald Frinking en Cor Theissing. In het voorjaar heb ik mijn vertrouwde Pan European ingeruild voor een Kawasaki Versys 1000 en dit werd dan ook mijn eerste lange trip.

Na het vastzetten van de motoren de hut in met de spullen. 4 man met spullen is altijd weer wat krap maar we hebben er ervaring mee dus geen probleem.

Naar het "Sky Deck" waar we met uitzicht op Tata Steel ons eerste biertje namen na onze rit van vandaag. 25 km.

Na een uitstekende diner buffet in een rustig hoekje het Keezbord gepakt. Keezen werd in deze vakantie in de avonden een favoriete bezigheid.

Later nog enkele enkele biertjes gehaald in de bar en om 24.00 uur onze kooien opgezocht.

Dag 2

Na een warme nacht, Kees hield het zelfs niet meer en had ergens verkoeling gezocht, naar het ontbijt. Ook dit is weer overvloedig en vult de magen goed. Nog wel enkele belegde bolletjes voor onderweg meegenomen. Newcastle kwam in zicht. Na het uitschepen in de rij voor de douane maar dit ging snel en om 10.30 uur reden we onder het genot van de zon Engeland in. KEEP LEFT.

Eenmaal Newcastle uit namen we kleinere wegen. Langs de "Hadrian Wall". Dit is van oudsher de grens tussen Engeland en Schotland. Op deze zaterdag vele wandelaars op het pad langs deze grens. Langs de route stond een mobiele koffiekar. Deze had heerlijke koffie en muffins. De koffie werkte laxerend want Vincent moest tegen de "Wall" wat achter laten. Maar dat rijdt wel een stuk lichter. We vervolgden de weg. Mooi kronkelend en een prachtige omgeving met pittoreske plaatsjes.

In Dumfries de lunch met onze meegebrachte bolletjes en drinken uit de Pub.

De route ging verder over de A75. Een grotere provinciale weg. We moesten immers op tijd bij de boot zijn.

Rond 15.15 uur kwamen we aan in Cairnryan. Daar gaat de boot naar het Noord-Ierse Larne.

Daar stonden 3 motorrijders uit Londonderry en die vertelde ons dat de boot pas om 20.00 uur ging omdat er een boot was uitgevallen. Bij de incheck balie werd dit bevestigd. Na het inchecken konden we wel alvast de terminal op. Daar konden we gelukkig plaatsnemen in de wachtruimte. Het hotel gebeld met de mededeling dat het vanavond laat zou worden voordat we er waren.

Gekeesd om de tijd te doden.

De boot kwam om 18.00 uur en om 19.00 uur konden we inschepen. Om 19.45 uur voeren we weg. Gelukkig konden we eten aan boord. Nog een film gekeken in de bioscoop. De overtocht duurt 2 uur en om 21.45 uur in Larne, Noord-Ierland, aangemeerd. Het was nog 25 km naar Carrickfergus. Op de buitenwegen hier is het echt donker want lantaarnpalen hebben ze daar niet. Om 22.45 uur bij hotel Dobbins Inn aangekomen. De motoren konden op een afgesloten binnenplaats staan dus dat was goed geregeld.

Snel de kamers in en naar de bar. Proosten op deze dag met prachtig weer en een mooie route van totaal 310 km.

Rond 0.30 uur begonnen de oogjes te zakken en was het mooi geweest.

Dag 3

Na een goede nachtrust en een goed lers ontbijt om 9.15 uur de motoren gestart. Tanken en op weg. Het was weer prachtig weer en we volgden de route langs de oostkust zuidwaarts. Eerst naar Belfast waar we het Titanic museum met een kort bezoek hebben aangedaan.

Verder over mooie kronkelende weggetjes en leuke dorpjes afgewisseld met uitzicht op de Ierse Zee.

In Dundrum koffie met gebak op een terras gepakt. Nog bij de reünie van Castle Dundrum gekeken met fotomomenten.

Verder. Aan onze rechterzijde lagen de Mourne Mountains.

Dit gebied heeft pieken van 626 tot 708 meter dus toch wel serieuze heuvels te noemen.

Om de baai van Carlingford Lough heen en verder naar Dundalk.

Langs de oostkust verder met regelmatig mooie uitzichten op de Ierse Zee. Leuke dorpjes etc.

Tussendoor nog geluncht en om 17.00 uur kwamen we na 260 km in Dublin. Hier hadden we een hotel geboekt echt in het centrum bij de Temple Bar Street. Het uitgaansgebied van Dublin en dat was te zien ook.

Wat een volk op dit zonovergoten tijdstip. De motoren konden in de parkeergarage staan. Prima. Na intrek genomen te hebben in ons appartement lekker gedoucht en toen op pad.

Eerst naar de Temple Bar. Mudvol maar beregezellig. Een echte Ierse band op het podium. Prachtig. Later een eettent opgezocht en daarna nog weer enkele pubs bezocht. Het was een pracht avond.

Om 1.00 uur was het toch wel mooi geweest en gingen we te bed.

Dag 4

Regen. Na een illegaal ontbijt, zat niet bij de prijs in, om 9.30 uur weg. Na een ½ uur gereden te hebben hadden we het idee dat we alleen maar grote weg reden en dat dit niet de bedoeling was. Kaart erbij en gekeken hoe we op de juiste route konden komen. Na 1 ½ uur gereden te hebben en we weer op de juiste route zaten hadden we van de geplande route al 15 km gehad.

De route voerde nu door de Wicklow Mountains. Dit is een van de Ierse natuurparken. Veel hei op glooiende hellingen maar ook hogere bergpieken.

Koffie bij Glendalough. De regenpakken konden uit, het was al een tijdje droog en de zon kwam erbij.

Verder vandaag ging de route dwars door Ierland van de oost- naar de westkust. Het was een afwisselende route, deels klein maar ook deels grotere wegen.

Tegen 18.00 uur kwamen we na 275 km aan in Ennis waar we bij de B&B Grey Gables onze intrek namen. Gegeten in een pub in de stad. Terug naar het pension en nog weer gekeesd. Werden nog spannende potjes en uiteindelijk werd het 1.00 uur voordat we het bed ingingen.

Dag 5

De zon liet ons vandaag weer niet in de steek. Na een goed ontbijt om 9.30 uur weg.

De route voerde nu langs de westkust en staat bekend als de Wild Atlantic Way.

In Doonbegin koffie met lekkere taart.

Een bezienswaardigheid op deze route zijn de Cliffs of Moher. Was duidelijk te merken. Een groot parkeerterrein, betaald, en veel mensen. We hadden de Cliffs al vanuit de verte gezien en we lieten ze aan ons voorbij gaan. Er zouden er immers nog vele volgen.

Enkele punten waar we stopten, waren bij Murrooghtoohey en bij Bealaclogga waar woeste golven op de kusten beukte.

Eind van de middag reden we door Galway. Iedereen gaat hier rond deze tijd van de middag naar huis want het was flink druk om

hier doorheen te komen. Ronald raakte we ook nog even kwijt maar sloot gauw weer bij ons aan.

Tegen 18.00 uur, na 245 km, kwamen we in Spiddal. Hier hadden we voor de nacht de An Cruiscin Lan geboekt. De motoren konden precies voor de deur staan onder het oog van de camera's.

Het was overigens mooi op tijd want dat we de koffers er af hadden begon het te regenen. Dit ging de hele avond en een deel van de nacht door voorzover we dit meemaakten.

Een heerlijk biertje, Old House Lager, genomen. De Guinness is niet echt te pruimen. De waard maakte ondertussen ook een prima maaltijd klaar wat we ons goed lieten smaken.

Het Keezbord kwam op tafel en we hebben tot 24.00 uur gekeesd op het scherpst van de snede.

Dag 6

Het was gelukkig droog dat we wegreden. De route voerde verder over de Wild Atlantic Way.

Kronkelend lang mooie kusten en prachtige uitzichtpunten.

In Roundstone, een pittoresk plaatsje direct aan zee, heerlijke koffie en een flinke punt taart.

Via Clifden en deels een binnenweg naar Devilsmother.

Daarna door de Mweelrea Mountains. Na Louisburgh weer langs de kust naar Westport. Over de grotere N59 naar Newport.

Weldra kwam het plaatsje Mulranny in het zicht. Het eindpunt van vandaag na 275 km met prachtig weer.

Intrek genomen in Moynish House. Een leuke B&B. Na een biertje op naar het dorp om de avondmaaltijd te genieten. Na terugkomst in de B&B weer keezen. Van de plaatselijke bevolking zat er een man of tien te pokers. Ook daar ging het geconcentreerd en fanatiek aan toe. Dat we tegen twaalfen het bed opzochten regende het al een tijdje. Wat zal het morgen brengen?

Dag 7

Bij het ontbijt uit het raam kijkende zag het er niet goed uit. Regenbroeken aan en om 9.30 uur weg met een miezerregen.

Vandaag een 285 km te gaan. De eerste 2 uur onder natte omstandigheden. Maar toen klaarde het op. Nog steeds langs de kustweg. Regelmatig mooie uitzichten over de Atlantische Oceaan zoals bij Ceide Fields. Een grotere plaats die we kruiste was Ballina. Daar kwam de zon al weer door. Na Sligo de grotere N15 op naar Donegal.

Tegen 17.30 uur kwamen we aan bij het Mount Errigal Hotel in Letterkenny. De motoren konden in de garage staan. In de kamers stonden twee 2-persoonsbedden dus het was riant slapen. In de bar genoten van prima eten. Er was ook een zwembad waar we ook nog gretig gebruik van hebben gemaakt. Later in de bar onder het genot van een biertje weer keezen. Het werd nog 1.00 uur, zo spannend was het.

Dag 8

Onder een stralende zon om 9.30 uur vertrokken. Na een 35 km reden we bij Londonderry Noord-Ierland weer binnen. Na nog een 40 km kwamen we bij de Noordkust. Dit was werkelijk een prachtige kustweg. Links de zee en rechts hoog oprijzende bergen. Bij Downhill kon je zo het strand oprijden. Dat maar niet gedaan. Door de mooie plaatsjes Portstewart en Portrush. Daar zijn ook de Giant's Causeway. Uit zee opdoemde basaltblokken. In Ballycastle koffie met een grote sorbet. En dat al voor de middag.

De route voerde inmiddels langs de Oostkust. Bij Cushendun bij de Cushendun Caves gestopt. Hier is een deel van film Games of Thrones opgenomen. Fantastische mooie grotten met gewelven van uitgespoelde grindkorrels. Fotomomenten en gauw weer verder want de boot wacht niet.

Om 15.15 aangekomen op de terminal van Larne.

We konden al snel inschepen en om 16.00 uur vertrok de boot naar het Schotse Cairnryan.

Om 18.00 aanmeren en uitschepen. Nog 10 km naar Stranrear.

Nog tanken en om 19.00 uur bij hotel Marina House, vandaag totaal 220 km. De motoren konden even verderop in de straat op een afgesloten erf staan. Top!

Na enig zoeken in het dorpje een eettent gevonden.

In het dorp was het Oester Festival. Bij de haven stond een grote feesttent waar de plaatselijke bevolking zich uitermate vermaakte met Life Music. Vincent raakte ook nog even op de dansvloer.

Om 0.30 uur was het mooi geweest en zochten we de bedden op.

Dag 9

Wederom een prachtige dag. Na het ontbijt inpakken en de motoren halen. Zoals gezegd stonden deze op een afgesloten erf. Er was echter niemand thuis. Via de burens over de muur geklommen en het rolluik ontgrendeld.

Om 9.30 uur weg. Terug naar Newcastle.

Het eerste stuk van de route liep over de A75. Voorbij Newton-Stewart de kleinere A712 op.

De route ging over open landschappen afgewisseld met bossen. Ook passeerden we het Loch Clatteringshaw. Via New Galloway naar Crocketford. Hier weer de A 75 op. Voorbij Dumfries de kleinere A709 op. In Lockerbie koffie met taart.

Bij Lockerbie is op 21 december 1988 een Boeing 747 van Pan Am in de lucht ontploft door een terreuraanslag met een aan boord gesmokkelde bom. Hierbij zijn 270 mensen om het leven gekomen waaronder 11 mensen van een woonwijk in Lockerbie waar een brandende vleugel terecht kwam. Het monument daar bezocht en even stil gestaan bij deze tragedie.

We vervolgden de B7068 tot aan Canonbie. Daar de B6357 op. Voorbij Greenhead voerde de route weer langs de Hadrian Wall.

De vrouw met de koffie en de muffins stond er helaas niet, dus verder. Een 30 km voor Newcastle gestopt, wat eten en drinken en de laatste Britse ponden opgemaakt.

Het was inmiddels 15.30 uur dus het werd tijd om te gaan. In Newcastle reden we nog verkeerd maar daar kwamen we ook weer uit.

Vincent was ondertussen gebeld door de DFDS of we al in de buurt waren en of we mee gingen. Ja dus. Om 16.15 uur reden we de terminal op om direct na de douane passage de boot op

te gaan. Vandaag 285 km gereden.

We stonden geheel achteraan op de boot. Een 5 minuten later volgde nog 3 motorrijders waarna de klep omhoog ging en de boot om 16.30 uur vertrok. Zou 17.00 uur zijn maar dus al een ½ uur eerder. Later gevraagd waarom dat was. Er werd verteld dat aan de hand van de passagierslijsten nagekeken word of iedereen er is. De laatste, zoals wij dus, worden dan gebeld of ze al komen. Als iedereen dan aan boord is gaat de boot, zodat ze wat rustiger kunnen varen. Bespaart stookkosten. Zo hebben wij dus ook geholpen aan het verminderen van de stikstofuitstoot. 😊

Dit keer hadden we een buitenhut. Op het "Sky deck" weer te proosten op deze geweldige vakantie. Later weer een weldadig dinerbuffet. Keezend de verdere avond doorgebracht en enkele biertjes in de bar genomen. Om 1.00 uur de kooien in.

Dag 10

Van een uitstekend ontbijtbuffet genoten. Tegen 9.00 uur kwam weer land in zicht. Om 9.45 uur aangemeerd en om 10.00 uur rijden voor het laatste stukje naar Akersloot.

Het was een fantastische vakantie geweest. Prachtige routes, vriendelijke bevolking en overwegend goed tot prima weer. De paar keer dat we regen hadden was achteraf gezien niet noemenswaardig.

De route door Engeland en Schotland

Totaal 2223 km op de teller. Mijn motor was nu goed ingereden. Hij bevalt prima!!

De route door Ierland.

Cor Theissing